

*Пікалова А. О.,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри іноземної філології
Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної ради*

ОСОБИСТІСНА ІДЕНТИЧНІСТЬ АНГЛОМОВНОГО ДИТЯЧОГО ПОЕТА

Анотація. У статті зосереджено увагу на проблемі вивчення особистісної ідентичності англомовного дитячого поета. Уточнено сутність поняття «ідентичність» з позицій сучасних наукових парадигм. З'ясовано основні ознаки особистісної ідентичності англомовного дитячого поета Шелдона Алана Сілверстіна. У роботі визначено рівні аналізу особистісної ідентичності дитячого поета, що корелюють з відповідями на питання: «Хто я?», «Який я?», «Що і як я роблю?», засвідчуючи усвідомлення і визначення автором себе як поета, який творить для дітей.

Ключові слова: ідентичність, особистісна ідентичність, конструювання, автор, поет, дитячий поет, дитина, дитячі поетичні тексти.

Постановка проблеми. У сучасній науковій парадигмі поняття «ідентичність» привертає увагу багатьох дослідників. Дослідження феномену «ідентичність» зміщується з філософських, психологічних і соціальних позицій, набуваючи рис міждисциплінарності і, навіть, міжпардигмальності, що призводить до теоретичної розмитості поняття «ідентичність».

Ідентичність – це однаковість людини або чогось в усі часи і за всіх обставин; умова або факт, що особа або щось є самим собою, а не кимось/чимось іншим, індивідуальність, особистість [18, с. 415] (тут і надалі переклад іншомовних джерел наш. – А. Пікалова). У загальному сенсі ідентифікація – це ототожнення [8, с. 11]; визначення відповідності предмета, біологічного організму, особи (фізичної, юридичної) певним, конкретним, лише їм властивим ознакам [1, с. 630].

Процес ідентифікації людиною самого себе пов'язаний з відповіддю на питання «хто я?», визначаючи при цьому власну біологічну (статеву та вікову приналежність), психологічну (різні психічні стани у певний момент часу), культурну (приналежність до певної культурної спільноти) і соціальну ідентичність (приналежність до тієї чи іншої соціальної групи) [16, с. 19].

Поняття «ідентичність» охоплює ментальну, соціальну, культурну, комунікативну і мовну сфери. Будь-яка ідентичність твориться мовою у межах конкретного соціуму з власною культурою, обумовлюючи при цьому мисленнєво-мовленнєві процеси.

Проблема ідентичності корелює з антропоцентричною парадигмою сучасної лінгвістики та суміжними з нею областями знань, оскільки дослідження мовних одиниць дозволяє робити висновки не лише про ментальні процеси, що існують у вербальній формі, але й про особистісні характеристики людини (мовця). Ідентичність може поставати об'єктом дослідження як у системі мови, так і в окремих текстах

і дискурсах. Зазначене вище і обумовлює актуальність нашої розвідки, оскільки ідентичність англомовного дитячого поета потребує ґрунтовного вивчення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Історія становлення сучасного змісту поняття «ідентичність» починається з напрацювань Дж. Локка, який визначив його як усвідомлення індивідуумом безперервності, тотожності власної особистості [3].

Поняття «ідентичність» як одне з ключових понять світосприйняття і світорозуміння людини, що досліджується у різних галузях гуманітарного знання, привертає увагу науковців, серед яких: ті, хто займається дослідженням ідентичності у психологічному аспекті (Г. Ліндсей, В. В. Козлов, Е. Еріксон, К. Холл, Л. Б. Шнейдер, К. Ясперс, Н. Feigl, Н. Noonan, Е. Т. Olson); у руслі філософії (В. С. Малахов, О. О. Труфанова); у галузі соціології (Е. Гоффман, Л. Б. Шнейдер, D. Carbaugh, C. Cooley, J. Habermas, H. G. Mead); у річці лінгвістичного знання (Г. І. Богін, Г. П. Грайс, Ю. М. Караулов, Н. А. Кузьменко, О. А. Леонтович, Дж. Лич, Дж. Остин, Р. Brown, S. Levinson).

У психології ідентичність розуміють як вираження внутрішніх процесів; це те, що існує всередині індивіда; це частина особистості. Філософи намагаються знайти відповідь на питання про нормативність образу «самість/self». Основні філософські питання у теорії ідентичності: яких ідеалів прагнути у житті; чи варті цінності, на які орієнтуємося у житті; як людина знаходить фундамент для життєвих звершень за умови постійних історичних трансформацій; як вирішити кризи колективної та індивідуальної ідентичності. Соціологи досліджують ідентичність у проекції на суспільство та його інститути. У соціології ідентичність розглядається як комплекс ролей і статусів, що організовані відповідно до соціальної системи. Соціологічний аспект у вивченні ідентичності охоплює такі складові, як стать, раса, соціальний і економічний статус, рівень освіти, професія тощо.

Е. Еріксон розглядає ідентичність як складний процес, що локалізується у самому ядрі індивідуальності, а також це процес суспільної культури. Відповідно поглядам науковця, ідентичність – це тотожність самому собі. Володіти ідентичністю – це володіти образом себе, що є засвоєним і прийнятим особисто, що реалізується через різноманітні відносини особистості до навколишнього світу, почуття адекватності і стабільності володіння особистістю власним «я» незалежно від зовнішніх і внутрішніх зрушень (ситуації, ролі); здатність особистості до повноцінного вирішення завдань, що виникають перед нею на кожному етапі її розвитку [12]. Е. Еріксон розглядає ідентичність як складне особистісне утворення, як багаторівневу структуру.

У межах когнітивного підходу висувається ідея про наявність двох аспектів ідентичності: особистісного, що пов'язаний з унікальністю проявів людини, і соціального, вектором якого являється зовнішнє оточення [2, с. 24]. У встановленні і підтримці балансу між особистісною і соціальною ідентичностями виняткове місце відводиться мові, оскільки у процесі взаємодії людина з'ясовує свою ідентичність, в особистісної ідентичності проявляється прагнення людини до своєї індивідуальності, неповторності, а у соціальної – прагнення відповідати нормативним очікуванням партнера [9].

Вартим уваги постає той факт, що інтерпретації проблем ідентичності у теоретичних підходах різних авторів не суперечать, а можуть виступати як взаємодоповнення і взаємозбагачення один одного, являються певним синтезом, виокремлюючи в якості об'єкта дослідження різні сторони феномену ідентичності.

Як слушно зауважує О. П. Мотузкова: «хоча поняття ідентичності і визначають базовим терміном багатьох сучасних гуманітарних наук, воно все ще перебуває на стадії уточнення, коригування й обговорення. У кожній з наук існує безліч як теоретико-методологічних підходів, теорій, концепцій, так і практичних досліджень, присвячених проблематиці ідентичності. Але феномен ідентичності і поняття, що його представляє, досі так і не мають однозначного трактування. Також викликають дискусії і питання класифікації ідентичності, опису її структурно-системних характеристик» [4, с. 16].

У сучасних лінгвістичних дослідженнях проблеми ідентичності торкаються лише дотично, розглядаючи її з точки зору іншого явища, що обумовлено наявністю різних підходів у наукових парадигмах. Так, мовну особистість в єдності з її персональним досвідом, а отже, як складову ідентичності, досліджують в одному з напрямів сучасної лінгвістики (Л. І. Гришаєва, В. І. Карасик, О. П. Мотузкова, В. В. Наумов, М. С. Школова та ін.). М. С. Школова досліджує лінгвістичні та семіотичні аспекти конструювання ідентичності в електронній комунікації. Автор розглядає комунікацію як первинний соціальний процес, а ідентичність – як сутність, що конструюється комунікативно, дискурсивно або інтерпретативно [11, с. 21]. В. В. Наумов досліджує процес лінгвістичної ідентифікації особистості, аналізуючи психоемотивну, соціальну, антропологічну, вікову, гендерну, національну, парамовну складові мовної особистості [6]. О. П. Мотузкова приділяє пильну увагу дослідженню ідентичності, зокрема прагне систематизувати концепції та теорії вивчення ідентичності, уніфікує описи різних підходів [5], структурує рівні ідентичності (індивідуально-колективний, суб'єктно-об'єктний і когнітивно-емоційний) [4].

У фокусі нашої уваги постає особистісна ідентичність англомовного дитячого поета, що конструюється у конкретному культурно-історичному соціумі. Основні параметри, структурні складові та змістовне наповнення дитячого поетичного дискурсу обумовлюють зацікавлення ідентичністю митця слова, оскільки у процесі взаємодії здійснюється прийняття автором ролі дитини. Дитячий поет як суб'єкт дискурсивної діяльності ніби занурюється у смислове поле об'єкта-дитини. Діти генерують очікування стосовно мислиннево-мовленевої діяльності поета, мотивуючи тим самим мобілізацію потенціалу, що закладений в ідентичності автора.

Мета статті полягає у з'ясуванні основних ознак особистісної ідентичності такого англомовного дитячого поета,

як Шелдон Алан Сілверстін (*Sheldon Allan Silverstein* /ʃelˈsɪlvəstɪn/); у виокремленні основних рівнів аналізу особистісної ідентичності дитячого поета.

Виклад основного матеріалу. Виходячи з положень звернення лінгвістики до напрацювань стосовно ідентичності у філософії, психології та соціології, отримуємо розуміння того, що ідентичність розуміють не як вид незалежно існуючої реальності поза особистістю, а як реальність, що активно конструюється особистістю [7, с. 153].

Мова надає інструменти для конструювання і формування ідентичності. Стає зрозумілим, що «Я» особистості формується крізь призму процесів соціальної інтеракції [14]. Ідентичність розглядають як лінгвістичну конструкцію, що будується за допомогою мовної репрезентації локусів [13, с. 3]. Через множинні ідентичності пропонують створити соціально-граматичну конструкцію особистості, як єдиної впізнаваної ідентичності [14]. Більшість дослідників дискурсу лише визначають ідентичність як конструйовану реальність, не пропонуючи шляхи цього конструювання. Мері Баколц (Mary Bucholtz) і Кіра Холл (Kira Hall) просуваються далі у дослідженні ідентичності у процесі інтеракції, пропонуючи принципи конструювання ідентичності: 1) принцип виникнення, 2) принцип позиціонування, 3) принцип індексальності, 4) принцип реляційності, 5) принцип частковості. Ідентичність визначають як інтерсуб'єктивно досягнуте соціально-культурне явище [15, с. 607–608].

Дитячий поет як митець слова, який творить у межах певної лінгвокультури, засвоюючи суспільні норми, цінності та способи діяльності конкретного соціуму, пропонує зрозумілий дитячій свідомості цілісний образ світу, ознайомлює з навколишнім світом на основі фонових знань, життєвого досвіду й емоційсфери дітей. У цьому простежується протиставлення між соціальним і особистісним, що проявляється на рівні усвідомлення особистості, яка, з одного боку зумовлена узагальненими категоріями мови, а, з іншого, несе у собі деяку свободу від соціуму. Зазначене доводить той факт, що в ідентичності дитячого поета простежується наявність особистісної ідентичності, що пов'язана з унікальністю прояву автора, і соціальної, вектором якої постає зовнішнє оточення. Унікальність обумовлена особливою системою виховання, незвичним життєвим шляхом, неповторним способом взаємодії зі світом, що репрезентується як на рівні мови, так і на рівні емоцій. Для дитячого поета важливим виявляється баланс між особистісною та соціальною ідентичностями. Цей баланс встановлюється за допомогою мови. Поетичне мовлення дитячого автора нібито пристосовується до мовлення дітей, але відповідає усіх нормам літературної мови (поетичні тексти для дітей високохудожні твори, де уявна простота мовлення компенсується змістовними, сюжетними і композиційними засобами). При цьому обдарованість і поетичний хист дитячого поета оперує арсеналом мовностилістичних засобів у такий спосіб, щоб дитячі вірші захоплювали, були сповнені емоційністю і зрозумілі дитячій свідомості. Так, Шелдон Алан Сілверстін створює дитячі поезії з орієнтацією на дитину, моделюючи світ, зрозумілий дитині. При цьому автор може виступати у ролі дитини: «*If I were a bear,/ I would never hear,/ "Please put on your snowsuit, dear."/ I would never wear mittens,/ Or bobs, or a cap!/ But Mom says a bear takes a/ Long winter nap!/ So I guess I won't be a/ Bear today./ I'll just put on my boots/ And hop out to play.*» (Sheldon Alan Silverstein

“If”) [20, с. 158]; або використовувати прийом антропоморфізму: «*The baby bat/ Screamed out in fright/ Turn on the dark/ I'm afraid of the light*» (Sheldon Alan Silverstein “Batty”) [20, с. 139].

Талант дитячого поета проявляється у вмінні залучати до світу дорослих, не тиснучи на природу дитини. Дитячого поета схарактеризовує розумовий вид діяльності, креативний тип мислення, обдарованість, високий рівень мовної компетенції.

Зазначене вище знаходить прояв в особистісній ідентичності, що формується на основі ідентифікації фізичних, інтелектуальних і моральних якостей. Система поглядів, установок і цінностей особистості дитячого поета, що зумовлюють її неповторність, тотожність собі, визначеність, цілісність і незмінність утворюють структуру ідентичності автора. Ідентичність дитячого поета постає як процес організації життєвого досвіду в індивідуальне «я». Людина може називати свої характеристики і зставляти їх з характеристиками інших людей. Людина обирає цілі, цінності, потреби, що обумовлюють змістовність ідентичності, а суспільство коректує норми і закони її існування. Так формується і аспект індивідуального «я» дитячого поета як частини його ідентичності.

Шелдон Сілверстін почав писати для дітей за наполегливою рекомендацією свого редактора видавництва Harper & Row (нині HarperCollins), Урсули Нордстрем (Ursula Nordstrom). Publishers Weekly (описуючи автора як «сильного, м'язистого, тренуваного чоловіка, ветерана Корейської війни»), поставив йому питання про те, як він прийшов до рішення почати писати для дітей. Шелдон Сілверстін відповів: «*А я до нього і не приходив. Я ніколи не збирався ні писати, ні малювати для дітей. Це мій друг Томі Унгерер практично насильно зтягнув мене, штовхаючи і кричавши, в офіс Урсули Нордстрем. І вона переконала мене у тому, що Томі правий: я цілком можу писати дитячі книжки*» [21, с. 2].

Серед найвідоміших дитячих робіт Шелдона Сілверстіна – бестселер «*The Giving Tree*», «*Uncle Shelby's ABZ*», «*A Giraffe and a Half*», «*Lafcadio, the Lion Who Shot Back*» – останню він називав своєю улюбленою [19].

Починав Шелдон Сілверстін свою творчу кар'єру як карикатурист ще за часів несення служби в армії. Що стосовно мовотворчості для дітей, то перша дитяча публікація – «*The Giving Tree*» (1964) спочатку продавалась скромно, але невдовзі доброю притчею захопилися читачі різного віку. Відтоді продано понад 5,5 млн. примірників і книга продовжує перебувати у списку вічних бестселерів. Шелдон Сілверстін не вивчав мистецтва віршування і тому виробив власний стиль поезії, наповненої соковитою мовою, подекуди сленгом, і добрим гумором. Перша збірка віршів – «*Where the Sidewalk Ends*» – була видана у 1974 і зустрінута як сучасна класика. Віршам і авторським малюнкам аплодували за їхню дотепність, мудрість і доброту. Дві наступні збірки – «*A Light in the Attic*» (1981) та «*Falling Up*» (1996) – перебували у списках бестселерів упродовж місяців. Вірші Шелдона Сілверстіна широко використовуються у школах як перше ознайомлення дитини з поезією.

Той факт, що дитяча поезія Шелдона Сілверстіна не втрачає своєї популярності й досі, навіть після смерті автора, що нею захоплюються читачі різних вікових категорій, засвідчує талановитість автора. Для дітей треба писати так само, як для дорослих, тільки краще. Механічно заримовані

слова ніколи не знайдуть правильної дороги до дитячих сердець. Рядки не повинні бути вимученими, вони повинні литися з глибини серця: бути трошки божевільними і вже точно казковими. Поезія для маленьких повинна бути для дорослих поезією [10, с. 356–357].

Автор сам пояснював, що корені його творчості сягають далеко у дитинство: «*Коли мені було років 12-14 <...> я вважав би за краще стати хорошим бейсболістом або мати успіх у дівчат, але – у бейсбол грати я не вмів, танцювати – також. На щастя, і дівчата мною не цікавилися. Оскільки нічого з цим вдіяти не можна було, я почав малювати і писати. На щастя, мені не довелося нікого копіювати, хто б міг мене вразити. Я виробив свій власний стиль...*» [21, с. 2].

Автор також насолодився довгою, успішною кар'єрою як поет-пісняр. У 1984 він отримав премію *Grammy* за найкращий дитячий альбом «*Where the Sidewalk Ends*». До самої смерті у травні 1999 Шелдон Сілверстін продовжував творити музику, пісні, вірші, історії, і малюнки, і, що найважливіше, за його власними словами, «добре проводити час» [19].

У наведених вище фактах, думках, цитатах, твердженнях засвідчуються ознаки особистісної ідентичності Шелдона Сілверстіна: усвідомлення і визначення себе як поета, який творить для дітей, цілісність стану душі, сталість, неповторність, креативність, унікальність і талановитість автора.

Духовність певної мірою обумовлює життя дитячого поета. Професійна діяльність автора постає сенсом його життя, центральною життєвою цінністю, основою життєвого самовизначення особистості, способом самоактуалізації. Стан натхнення для дитячого поета розширює межі свідомості, створюється через одночасне досягнення емоційної активізації, раціонального мислення і надчуттєвого пізнання світу.

Простір, в якому конструюється ідентичність дитячого поета охоплює: результати його мистецької діяльності – віршовані тексти, творені для дітей (*що і як (яким чином) створює автор?*); певну систему об'єктів, з якою він має справу – дитячу читацьку аудиторію, для якої призначені результати його творчої діяльності (*для кого і з якою метою творить поет?*); спільноту людей, з якими дитячий поет має справу, коло подій, які мають відношення до реалізації його творчої діяльності, а також ступінь інклюзивності по відношенню до цих подій (*з ким, за яких умов / обставин творить дитячий поет?*). У цьому розумінні ідентичність дитячого поета постає як сфера самопізнання особистості автора, у межах якої за життя автора конструюється індивідуальне емоційно забарвлене усвідомлення своєї визначеності як дитячого поета, що корелює твердженню «*я як дитячий поет – це те, що я вмію і повинен робити*». Стає очевидним, що ідентичність дитячого поета конструюється у межах мовної інтеракції.

Узагальнюючи вище зазначене, маємо змогу зобразити рівні аналізу особистісної ідентичності дитячого поета схематично (рис. 1), вона підкреслює взаємозв'язок трьох основних питань: «*Хто я?*» – питання власне ідентичності, що спрямоване на отримання знань про себе у межах конкретного соціуму, де здійснюється життєдіяльність автора; «*Який я?*» – питання цінностей, спрямованих на усвідомлення смислових складових власного «я», на розвиток уявленнь про відношення до дітей і ситуацій, що формують в їх свідомості модель світу; «*Що і як я роблю?*» – питання мисленнево-мовленнєвої діяльності, продукти якої репрезентуються у творених автором дитячих поетичних текстах.

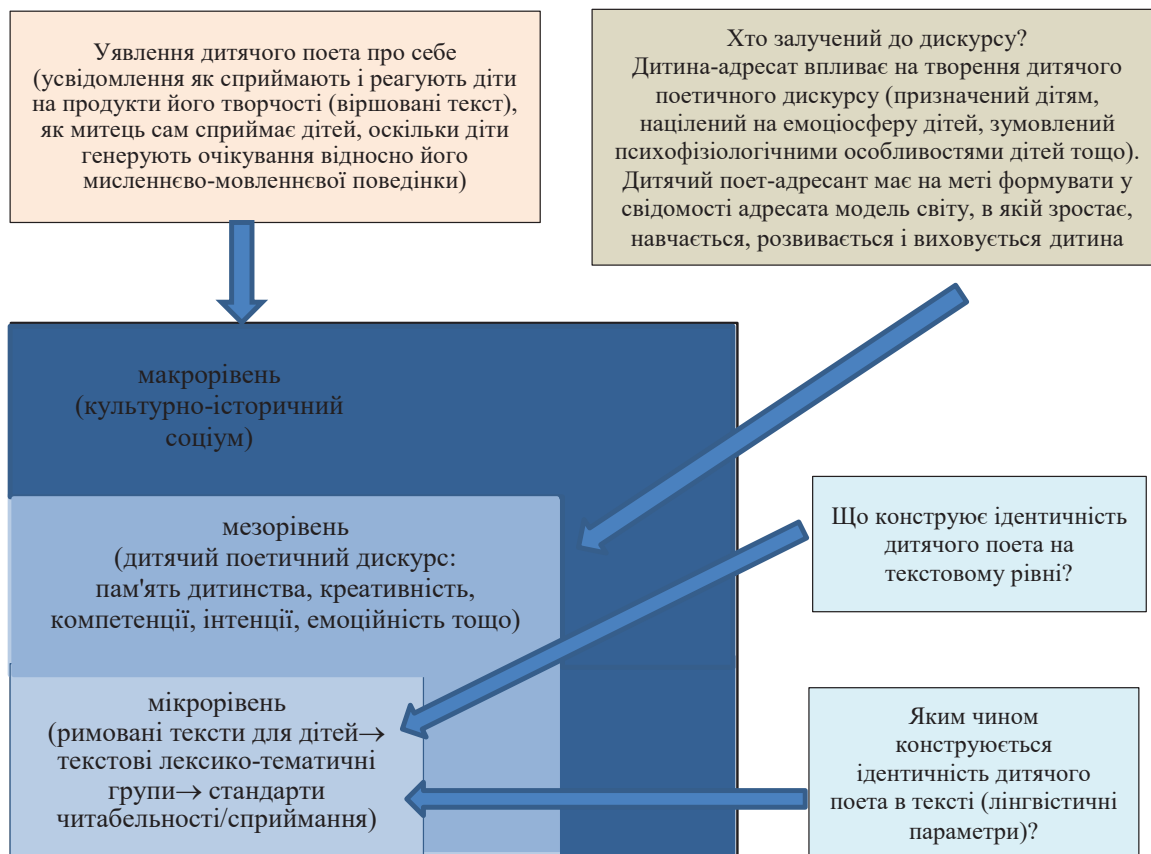

Рис. 1. Рівні аналізу особистісної ідентичності дитячого поета

Висновки. Таким чином, доходимо висновку, що ідентичність розуміють як реальність, що активно конструюється особистістю. Інтерпретація проблем ідентичності у теоретичних підходах дозволяє виокремити рівні аналізу особистісної ідентичності дитячого поета, кожен з яких корелює з відповідями на питання: «ким є дитячий поет?», «яким є поет, що творить для дітей?», «що і яким чином робить автор?». Конструювання особистісної ідентичності дитячого поета певною мірою залежить від розвитку особистості автора (інтелектуальні здібності, мовна компетенція), зацікавлення і захоплення власною справою (посвячення особистості автора всього себе без останку своїй справі, служінні своєму покликанню), здібності до цієї справи (хист до римування, уява, креативність, обдарованість), особливості родини, умов виховання і навчання тощо. Доопрацювання потребує питання стосовно конструйованої сутності ідентичності, зокрема ідентичності дитячого поета. З цих позицій перспективним виявляється дослідження шляхів конструювання ідентичності.

Література:

1. Великий тлумачний словник сучасної української / уклад. та голов. ред. В.Т. Бусел. Київ; Ірпінь: Перун, 2005. 1728 с.
2. Киселев И. Ю., Смирнова А. Г. Формирование идентичности в российской провинции. Москва; Ярославль: Институт психологии РАН, 2001. 152 с.
3. Локк Дж. Сочинения: в 3-х т. Москва: Мысль, 1985. Т. 1 / под ред. И. С. Нарского. 623 с.
4. Мотузкова О. П. Ідентичність як структура. Наукові записки НаУ-КМА. Філологічні науки. 2014. Т. 164. С. 15–19.
5. Мотузкова Е.П. Междисциплинарные научные подходы к изучению идентичности. Мова і культура (Науковий журнал). Київ : Видавничий дім Д. Бурого, 2012. Вип. 15. Т. I (155). С. 79–86.
6. Наумов В. В. Лингвистическая идентификация личности. Москва: ЛИБРОКОМ, 2010. 240 с.
7. Пікалова А. Поняття «ідентичність» з позицій сучасних наукових парадигм. Вітчизняна наука на зламі епох: проблеми та перспективи розвитку: матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, 19 квітня 2018 р.: зб. наук. праць. Переяслав-Хмельницький, 2018. Вип. 42. С. 151–154.
8. Словник української мови: у 11 т. / редкол.: І. К. Білодід (голова) та інші; Акад. наук Укр. РСР, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні. Київ: Наук. думка, 1970–1980. Т. 4. 1975. 840 с.
9. Хабермас Ю. Демократия. Разум. Нравственность. Москва: КАМ1, 1995. 650с.
10. Чуковский К. И. От двух до пяти. Москва: КДУ, 2005. 400 с.
11. Школовая М. С. Лингвистический и семиотические аспекты конструирования идентичности в электронной коммуникации: дис. ... канд. филол. наук: 10.02.19 / Тверской государственный университет. Тверь, 2005. 174 с.
12. Эриксон Эрик Г. Детство и общество: пер. с англ. Санкт-Петербург: Ленато, АСТ, Фонд Университетская книга, 1996. 592 с.
13. Bauman Richard. Language, identity, performance. Pragmatics. 2000. 10(1). С. 1– 5.
14. Bronwyn Davies. Positioning: The discursive production of selves. Journal for the Theory of Social Behaviour. 1990. 20 (1). С. 43–63.
15. Bucholtz M., Hall K. Identity and interaction: a sociocultural linguistic approach. Discourse Studies. London: SAGE Publications, 2005. Vol 7, (4–5). P. 585–614.
16. Carbaugh Donal A. Situating selves: the communication of social identities in American scenes. Albany, NY: State University of New York Press, 1996. 238 p.
17. Castells Manuel. The power of identity. Oxford: Blackwell, 2011. 584 p.
18. Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English / ed. J. Crowther. Oxford: Oxford University Press, 2002. 1428 p.

19. Rogak Lisa. A Boy Named Shel: The Life and Times of Shel Silverstein. New York: Thomas Dunne Books, 2007. 256 p.
20. Silverstein Shel Light In The Attic. New York: HarperCollins, 2005. 176 p.
21. Silverstein Shel. Poems. The World's Poetry Archive. 2004. 270 p. URL: https://www.poemhunter.com/i/ebooks/pdf/sheldon_allan_silverstein_2004_9.pdf (accessed: 20 June 2018).

Пикалова А. А. Личностная идентичность англоязычного детского поэта

Аннотация. В статье внимание сосредотачивается на проблеме изучения личностной идентичности англоязычного детского поэта. Уточняется сущность понятия «идентичность» с позиций современных научных парадигм. Выявляются основные признаки личностной идентичности англоязычного детского поэта Шелдона Аллана Силверстина. В работе определяются уровни анализа личностной идентичности детского поэта, корреляционные ответы на вопросы «Кто я?», «Какой я?», «Что и как я делаю?», что указывают на факт осознания

и определения автором себя как поэта, который творит для детей.

Ключевые слова: идентичность, личностная идентичность, конструирование, автор, поэт, детский поэт, дети, детские поэтические тексты.

Pikalova A. The Personal Identity of the English-language Children's Poet

Summary. The article focuses on the problem of studying the personal identity of the English-language children's poet. The essence of the concept «identity» is clarified from the positions of modern scientific paradigms. The main features of the personal identity of the English-language children's poet Sheldon Allan Silverstein are found out. This article reveals the levels of analysis of the personal identity of the children's poet which correlate with the answers to the questions «Who am I?», «What am I?», «What and how do I do?» They indicate the fact of the author's recognition and determination of himself as a poet who creates for children.

Key words: identity, personal identity, construction, author, poet, children's poet, child, children's poetic texts.